

ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

DRAGAN DOBROUDZAN

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВЪТЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

Имен. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

АБОНАМЕНТЪ

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА
6 МЪСЕЦИ 20
ЗА СТРАНСТВО 1 година 60
ЗА ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЕНИЕ
АДРЕСЪ: в. „ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ“
— ПЛОЩАДЪ „ЧЕРНА ДЖАМИЯ“ № 5. —
ИЗЛИЗА СРЪДА И СЪБОТА

Д-ръ П. Вичевъ.

Игра на пожелания

Българското правителство въ резултатъ на постигнатото съгласие съ ромжнското, разпореди чрезъ Министерството на Вътрешнитъ Работи, че бѣжанцитъ отъ Добруджа могатъ да се върнатъ по мѣстожителствата си. Изпълнителниятъ Комитетъ на Висшия Добруджански Съвѣтъ безъ да се съмнѣва въ добритъ намѣрения на българското правителство, ала познавайки добри приломитъ на ромжнската властъ въ Добруджа, пожела да се информира върху цѣлитъ и намѣренията около тая инициатива, прѣди да се присъедини къмъ нея. И дѣйствително специална делегация се яви при ромжнския комисаръ въ София, г. Ионеску, който даде увѣрениа, че ромжнското правителство се въодушевява отъ най-добри намѣрения на едно сърдечно разбирателство съ България. Между това Ромжния иска да улесни своята собствена задача съ връщането на работнитъ производителни сили въ Добруджа.

Така поставенъ въпроса, смѣтахме, че Изпълнителниятъ Комитетъ ще извърши едно прѣстѣпление спрямо интереситъ на добруджанци, ако се яви да попрѣчи на една подобна акция на двѣтъ съседни държави, която, въ всѣки случай, не е чужда и на неговата програма. Запознайки единъ резервирано поведенне, ние нѣмахме право да откажеме съдѣйствието си на ония, които нанемогваха тукъ въ безработица и мизерия и които искаха да се върнатъ при семействата и имотитъ си.

Добритъ намѣрения на г. Стамболийски и г. Ионеску, обаче, не надхвърляха по-далече отъ българскитъ граници. Защото, колкото бѣжанци се върнаха въ Добруджа, по-големата частъ отъ тяхъ, сж валовезни отъ ромжнскитъ жандарми, арестоваха ги, и днесъ затворитъ въ Тутраканъ, Силистра и Кюстенджа сж пълни съ арестовани българи и турци и подведени подъ отговорностъ, защото сж

били български чиновници или защото сж служили въ редоветъ на българската армия. Само въ Кюстенджанския затворъ лежатъ около триста души. Нѣкои отъ арестованитъ успѣли да се откупятъ срѣщу хиляди леи отъ администрацията и слѣдственитъ власти, за да прѣхвърлятъ на ново границата и да прѣдупрѣдятъ бѣжанцитъ да не се излагатъ на подобни опасности.

Всичко това говори за твърди лоши прѣдумишлени намѣрения на ромжнското правителство и неговитъ прѣдставители, защото ние не можемъ да си прѣдставимъ, едно правителство което не може да си подбере чиновници, за да внуши респектъ къмъ законитъ права и свободи на гражданитъ въ своята страна. Или ромжнското правителство се води отъ сърдечни желаниа за добри съседски отношения и отъ съзнанието на новото време за зачитанне правата на меншинствата, и слѣдователно не трѣбва да си служи съ маниеритъ отъ миналото на ориенталцине и езуитчина, или то е рѣшено да слѣдва старата политика на унищожение българщина въ Добруджа

Въ единия и другия случай ние сме готови на реакция. За искрено разбиране като се зачетатъ човѣшкитъ и автономни права на отдѣлнитъ и колективни единици, ние работиме. Ако това е желание и на ромжнското правителство, лесно ще се постигне разбирателство. Но ако то продължава едно да говори, а друго да върши, съ други думи да играе закълисиптъ — въ такъвъ случай ние ще слѣдваме нашия пътъ, отъ който, каквото и да излязе, не ние ще бждемъ виновнитъ и отговорнитъ, щомъ прѣслѣдваме признати универсални права на хората, защитени отъ цѣлата мирова демокрация, която още не е сложала окончателно оржжето си.

Участята на бѣжанцитъ.

Ромжнското правителство даде съгласието си да се завръщатъ бѣжанцитъ отъ Добруджа при слѣдната забѣлѣска — да се върнатъ тия, които не сж тежко провинени прѣдъ ромжнскитъ закони. А кои тежко и кои леко сж провинени, не дава съяснение. Слѣдва, че всѣки, който се върне може да бжде подведенъ подъ отговорностъ макаръ и да нѣма никакво провинение, защото никой не гарантира. Достатъчно е да надхърнеме въ ромжнскитъ затворъ, за да видиме колко невинни хрица лежатъ и пыскатъ, защото не могатъ да се откупятъ.

Пропускането, отъ друга страна, става съ разрѣшение отъ ромжнското прѣдставителство, което пропуска само ония, които били ромжнски поданици. Търси качеството на поданство, защото знае, че голѣмото болшинство по единъ и други причини не може именно сега да използва правата на своето поданство — съ други думи, отъ една рѣчка позволява, а съ другата отнема това, което дава. Така двѣ жени-двоици отъ Силистра искатъ да си отидатъ. Ромжнското прѣдставителство отказва да имъ позволи да си отидатъ, защото не били ромжнски поданици. Редовни дипломатически сношения още липсватъ. Тия жени трѣбва да изнемогватъ тукъ подъ тежостта на живота, а тамъ тѣ иматъ свой имотъ.

Иди та разбери какво искатъ и какво цѣлятъ ромжнцитъ, когато ви призоватъ за „най-добри“ желаниа, за разбирателство!...

Позивъ къмъ тракийскитъ мюсюлмани.

— в. „Ехали“, издаванъ въ Едирне, въ уводната статия отъ 3 май, като взема поводъ отъ известията за отстъпването Тракия на гърцитъ, отправя пламененъ позивъ къмъ мюсюлманитъ да се противопоставятъ съ всички срѣдства на подобна еволтуалностъ. Вѣстникътъ напомня събитията въ Смарна, дѣто „гърцитъ като змии и хлени, убиваха хора, убиваха жени и дѣца“.

Обръщайки се къмъ турското население въ Тракия, вѣстникътъ казва: „Стани, събуди се и грабни оржжето... Не виждашъ ли, че черни облаци надвисватъ надъ тебъ? Страхъ на буря приближава. Пригответе се, тракиецю!“

Скъпятъ вѣстникъ, на друго мѣсто, съвѣтва турското население да не счита отстъпването Тракия на Гърция за окончателно, понеже известията за това, обнародвани въ цариградскитъ вѣстници, произхождали отъ грѣци источникъ.

За отиването на Джаферъ Тайяръ бей въ Цариградъ, вѣстникътъ казва, че то о имало за цѣлъ да се наложатъ прѣдъ централното правителство исканията на тракийцитъ:

Четете Добруджанско Знаме

Прѣдупрѣждение.

Ликвидационното отдѣление при Дирекцията за стопански грижи и обществена прѣдвидливостъ е започнало доплащането на хранитъ, реколта 1918 година, иззети отъ добруджанското население чрезъ дѣйствувашитъ тогава въ Добруджа районни комитети и общини.

Имащитъ право на доплащане да подадатъ заявления до поменатото по-горѣ отдѣление, като покажатъ отъ дѣ сж родомъ, кой районенъ комитетъ или общини имъ сж иззели хранитъ и чрезъ кой клонъ на Българската Народна Банка желаятъ да си получатъ слѣдвашитъ имъ се отъ доплащането суми — Русенския ли или Варненския клонове.

Ликвидационното отдѣление при Дирекцията за С. Г. и О. П. отъ своя страна ще поиска отъ надлежитъ клонове и агентури на Българскитъ Народна и Земледѣлческа Банки удостоверения, отъ които да се вижда дължатъ ли заявителитъ нѣкакви суми къмъ тия банки или къмъ Българската Централна Кооперативна Банка, слѣдъ което веднага ще нарежда за изплащане на правоимащитъ сумитъ, които имъ се слѣдватъ.

На ония отъ заявителитъ, които дължатъ на поменатитъ по-горѣ три банки нѣкакви суми, ликвидационното отдѣление ще задържи дължимото и ще го изплаща направо на банкитъ и остатъка само, ако има такъвъ, ще изплаща на заявителитъ.

При тѣя наредената служба за доплащане хранитъ, реколта 1918 год., добруджанци не трѣбва да прибѣгватъ къмъ никакви ходатайства, нито пъкъ има нужда да упълномощаватъ трети лица, за да имъ издѣйствуватъ по-бързо това доплащане, защото всички ходатаи или упълномощени лица ще гледатъ да използватъ случая и да експлоатиратъ нуждаещитъ се.

Прѣдупрѣждаваме добруджанцитъ да се пазятъ и да не прибѣгватъ по никой начинъ къмъ ничии услуги по този въпросъ, особено да не даватъ въра на лица, които умишлено прѣскаатъ слуха, че доплащането на хранитъ, реколта 1918 година щѣло много да се забави.

Тия слухове се прѣскаатъ прѣднамѣрено — да отчаятъ нуждаещитъ се и да ги заставятъ да прѣхвърлятъ вземанията си на трети лица на безцѣница и съ това да увеличатъ нещастieto на и безъ това нещастнитъ добруджанци.

гр. София, 14 май 1920 г.

Отъ Изпълнителния Комитетъ на Върховния Добруджански Съвѣтъ.

Българска лига за самоопрѣделение на народноститъ

По инициативата на група професори и общественици, се основа въ София „Българска Лига за самоопрѣделение на народноститъ“.

Въ третото по редъ събрание, се приежа въ окончателна форма цѣлитъ на Лигата, сведѣни до слѣднитъ конкретни искания:

- 1) Ревизия на парижкитъ договори;
- 2) Самоопрѣделение на народноститъ;
- 3) Обществото на народитъ да бжде за всички народи при равноправие за побѣдители, побѣдени и неутрални.

За постигане на тѣзи цѣли, Българската Лига влиза въ прѣкоп тѣсно общение съ всички културни дружества въ чужбина, които иматъ сходна програма, каквато е напр. тая на „Comité Central pour la reprise des relations internationales“ въ Швейцария.

Членове на „Българската Лига за самоопрѣделение на народноститъ“ могатъ да бждатъ всички желаещи граждани, а културнитъ дружества въ България влизатъ по право за такъва.

Въ същото събрание се избра и Управлятелния Комитетъ, който се конституира въ слѣдния съставъ: Прѣдседателъ: *Димитър Мишевъ*, Подпрѣдседателъ: *П. Матевъ* и *проф. Михалчевъ*; Секретари: *Т. Павловъ* и *Д-ръ П. Вичевъ*; Каснеръ: *Д-ръ П. Зябовъ* и съвѣтница: *проф. Д-ръ Л. Милетичъ*, *проф. Иширковъ*, *Вл. Дяковичъ* и *Сл. Матевъ*.

За провѣрители се избраха: *Д-ръ С. Стояновъ* и *К. Христовъ*.

Всичко що се отнася до Лигата, да се адресира до прѣдседателя г. *Д. Мишевъ*, ул. „Шейново“ — София.

Изборната борба въ Ромжния.

Споредъ в. *Адеверулъ* отъ 29 априлъ т. г. въ Ардялъ саситъ ще подържатъ въ наборнитъ листата на ромжнския водителъ въ Ардялъ Юлиу Манѣу, който имъ общавалъ цѣрк. и училищни правдини и автономни общини.

Ардялци ще водятъ изборна борба не само противъ правителството на чело съ *Авереску*, но още и противъ *либералитъ*.

Тракия иска автономия.

Мюсюлманитъ въ Тракия заявяватъ открито, че сж противници на грѣцката окупация и че цѣлото тракийско население безгранично ненавижда грѣцката администрация, на която то никога нѣма да се подчини. *Населението иска еднодушно автономия на Тракия.*

ПОЛОЖЕНИЕТО

Ако се съди по съобщенията на чуждия печат и отъ декларациите на г. Вензелосъ, който недавно държа рѣчь въ Атина, излиза, че Тракия е изгубена за България. Нѣщо по-странно: гласътъ, желанието, надеждитъ на болшинството народъ — турци и българи — не е зачетенъ; никакъвъ плебисцитъ, никакво допитване до волята на народа. Като че ли тракийскитъ граждани сж нѣкакво тѣсто, нѣкаква размѣнна монета съ или безъ стойностъ. Това особно се хвърля въ очи като се съобрази,

че въ страна, като Черна Гора, конференцията рѣши да консултира народната воля, да се произведе плебисцитъ и съобразно желанието и тежленията на народа — да каже думата си върху своята съдба. Наистина, това положение е достойно за епохата, която човѣчеството прѣживява, Венчки надежди на това човѣчество сж погребани, за да се даде паразъ — бихме казали пълненъ изразъ на оная политика на мъстъ и наказание, която се освети, върхуки гнадавнитъ думи, декларации и клетви. . . . Сжщата политика

не констатираме и по отношение на Добруджа. За нея нищо не се гово-

ри. Добруджанскитъ въпросъ е застаналъ на мъртва точка. Той като че ли не съществува. Ромъния върши своето дѣло

Никаква конвенция за протекция на малцинствата, носеща подица на ромънскитъ държавници, не само не се тачи — не, думата е слаба, — но не съществува. . . . Какво остава на потиснатитъ, униженитъ и грабенитъ?

Да се готвятъ и каляватъ, за да могатъ съ собствени усилия и сръдства да пзвокуватъ свободата, независимостта си. Такава е повелята на *новото* врѣме. Разбра се, че отъ днешнитъ прѣкроевачи на свѣта, ще излѣзе всичко друго, но не и миръ. Е добрѣ, могатъ ли униженитъ и потиснатитъ да се мирятъ съ съдбата на реба? Не. И тѣ ще се готвятъ, ще се борятъ до като извоюватъ своената си бждинна.

Въ тая смисълъ ние отправихме и отправиме и днесъ апелъ къмъ добруджанци. Нека тѣхното озвободително дѣло бжде дѣло на поробенитъ, оскърбенитъ, униженитъ. Нека триумфътъ на това дѣло бжде триумфъ на демокрацията и социалната правда, която трѣбва да царува въ свѣта.

Изъ страданията въ Добруджа.

с. Кемаларь, 28, IV 1920 г.

Пристигна днесъ, избѣгаль отъ южна Добруджа, Расуръ Асановъ отъ с. Емирлеръ, докуларска община, силистренско. Той разправя слѣдното: „На 26 сръбцу 27 того прѣвъ нощта бѣхме заловени 25 души отъ селото отъ ромънскитъ жандарми. Арестуваха ни въ секцията и ни обвиняватъ, че сме хранили и покрѣщали добруджанци, които заминавали за домоветъ си. Подложени бѣхме на грозно изпитание. Другаритъ ми, върхуки че не знаятъ нищо, заставени бѣха да признаятъ. Слѣдъ това ги освободиха, обаче азъ не искахъ да призная, нѣщо, което не съмъ вършилъ, съспяха ме отъ побой и ме освободиха да отида въ дома си и взема хлѣбъ и дреки като ми казаха, че ще ме закаратъ въ Силистра. Азъ обаче, можахъ да се изтрѣгна отъ рѣцѣтъ имъ и избѣгаль въ България“.

Че е битъ, на това ние сме очевидци на ранитъ по тѣлото му нанесени най-вече на дѣвената му рѣка. Тя е стропена и прѣвързана отъ мѣстния фелдшеръ и за сега пазн леглото.

На 22 того сж заловени завърнатитъ се по домоветъ си прѣди 3—4 мѣсеца подмамени отъ ромънскитъ власти, че ще бждатъ свободни да живѣятъ Никола Минчевъ, Стоянъ Минчевъ и Димо Пенчевъ отъ с. Хасковни, силистренско. Огарани сж въ Силистра и отъ тамъ идъ сж заведени не е известно. Тѣ не знаятъ вината си. Ако тѣ не бждатъ амнистирани нашитъ добруджанци, Господъ да е на помощъ!

Д. Д. Б.

— Редакцията и администрацията на в. „Добруджанско Знаме“ се помещаватъ на пл. „Черна Джамия“ № 5. — Телефонъ 368.

Лига на недоволенитъ отъ мира.

Габриеле д'Ануцио образува една прѣтивополога на народитъ, състояща се отъ потиснатитъ расови меншества изъ цѣлия свѣтъ тази лига ще носи названieto „Флуменска лига“.

За 15 май е опрѣдѣлено свикването на една конференция въ Флумен. Делегатитъ се очакватъ отъ Египетъ, Ирландия, Турция, Персия, Черна Гора, Унгария, Индия и други държави, където има недоволство прѣтивъ склопенитъ отъ съюзитъ държави мирни договори.

И басарабчани искатъ автономия.

Едно високопоставено политическо лице отъ Бесарабчя каза ло на единъ редакторъ на в. „Висторулъ“ (4V). У насъ, въ Бесарабчя, политическиятъ животъ е развѣдуванъ и избортъ, които наблюдаватъ, още повече го размѣтватъ. Рускитъ агенти, които агитиратъ сръбъ населението сподучиха да разпространятъ между народа всѣкаква теория; тамъ има болшевици, спартакисти и автономисти. Правителството взе управлението отъ рѣцѣтъ на хора, които добрѣ или злѣ, управляваха страната цѣли двѣ години, безъ да има грижата да изпрати други по-способни и съ авторитетъ хора, които да замѣтятъ уволениитъ. Единъ отъ плановитъ на ония, които агитиратъ въ Бесарабчя е да се избератъ въ бждеция парламентъ сенатори и депутати, които искатъ отъ правителството плебисцитъ за Бесарабчя.

Бунтъ въ Сабатка.

Българдъ. 29 априлъ, (Агенция Анала). Обобщаватъ отъ Суботина (Сабатка) че прѣвъ нощта на 19 того въ тоя градъ е избухналъ смутъ. Унгарски четн, въоръжени и ржководени отъ Рутанъ Иванъ нападнали градската полиция. Убиги били двама пристави и много други лица ранени. Борбата продължавала до 3 часа сутринта. Възстанитѣ били въоръжени съ бомби и пушки. Въ нападенето взели участие четиръ четн, възлизащи на 70) души. Въ едно прѣградие били открити складъ съ муниции и десетина картечици.

Анкетата потвърждава, че смутътъ е резултатъ на унгарската прѣдентистична пропаганда, главно на Южна Лига за цѣлостта на Унгария и на унгарското дружество за отбрана на отечеството, които пматъ за седалище Будапеща, подъ защитата на правителството, и броятъ клонове вѣтъ отъ границитъ. Напелдѣвъ въ Суботина бадоха арестувани бивши офицери отъ унгарската армия, които открито разпространявали слуха, че Суботина наскоро ще бжде наново присъединена къмъ Унгария. Въ сжщия градъ бжде арестуванъ единъ унгарскн детективъ, и нѣколкома маджарски агитатори, които минали прѣвъ границата и нѣмали редовни кашжа.

Унгарскитъ военни власти трупатъ войски по демаркационната линия къмъ Суботина. Сжщю така се забѣлжаватъ военни приготовления въ Кишелекъ, по линията Сегединъ - Будапеща, гдѣто е констатирано присѣдството на 10,000 души, 5 батерии, 86-ятъ сегедински полкъ, който трѣбваше да бжде разпуснатъ съгласно условията на мирнито и договора за миръ, бжде прѣустановенъ подъ командването на подполковникъ Киспо, бившъ подкомандантъ на Суботина. Сжщюто е п съ 23-я сомбатински полкъ, прѣустроенъ въ Халешъ.

Изъ Ромънската преса

Въ неделя на 10 того сл. обждъ въ салона „Дачил“ се състоя грамаденъ митингъ за смъртта на шефа на рес. сод. партия Добрежану Герей и протестиране за прѣдизборнитъ насилни отъ правителството на ген. Авереску.

Процеса на социалета Бужоръ е злобата на деня. Четири дни вече продължава подробния разпитъ на многобройнитъ свидѣтели. Той е осжденъ за пѣчна каторжна работа.

За добрата реколта въ Ромъния е необходимъ дждъ.

Желѣзничарската стачка продължава.

И въ Буковина парламентарнитъ избори сж отложени за 6 юни.

Ромънскитъ сенатъ и камара ще бждатъ свикани прѣвъ м. юни.

Баронъ Стурга е назначенъ за министъръ по буковинскитъ работи. Това назначение прѣдизвика разѣпление верѣвъ партиитъ на буковинскитъ националисти.

На 10 того е била издадена допълнителна амниция въ Ромъния.

Цѣлиятъ ромънскн печатъ се занимава съ прѣдстоитѣ избори въ Ромъния. Знае се, че правителството е отложило избортѣ въ Трансилвания, Банатъ и маджарскитъ области за 3—4 юни за камарата и 6—7 юни за сената. Ману и Вайда Воеводъ възставатъ прѣтивъ това отлагане и искатъ въ такъвъ случай да бждатъ отложени и ония отъ стара Ромъния. Мотивитъ сж слѣдующитъ: 1) благоприятитъ избори въ полза на правителството, които ще станатъ въ стара Ромъния, ще иматъ огромно влияние върху избортѣ въ Трансилвания; 2) правителственитъ партизани, освободени по-рано отъ избортѣ въ старото кралство, ще могатъ да се прѣдставятъ въ транспилванскитъ избори много подобрѣ подготвени.

Ману заплашва правителството, че ако избортѣ не станатъ едновременно въ цѣла Ромъния, шефветъ на Трансилванското народно привителство ще свикатъ конгресъ въ Алба Юлия (Новарадъ) и ще се въздържатъ да гласуватъ.

Правителството, обаче, не отстъпва и поддържа, че избортѣ ще трѣбва да станатъ на опрѣдѣленитъ срокове. — („Висторулъ“ отъ 2 май).

Попълването на ромънския кабанетъ. Споредъ ромънскитъ вѣстница на 5 того Сергей Ницъ билъ назначенъ министъръ на Бесарабчя, Оксипванъ Гога, министъръ на Трансилвания и Стърчае, министъръ на Буковина.

На 4-того ромънскитъ министери съвѣтъ рѣшилъ да се създаде едно ново министерство — на съобщенията, което да обхвазие желѣзницатъ, морската и дунавската навигация, пощата, телеграфитъ, авиацията и пр. Това рѣшение било взето вольдствие дошото положение на желѣзницитъ. За министъръ посочатъ Бреску или генералъ Крайничяну.

Вѣстникъ „Дачил“ отъ 10 т. м. се обръща въ акцион. дружество съ 5,000,000 капиталъ. Първа емисия два милиона.

Отъ извѣстно врѣме въ Трансилвания, а особено въ Клужъ сж ставали варварски съволения съ така парѣшоната паложителна реквизиция. Голѣмата оскждица на квартири въ Клужъ пишатъ

вѣстничитъ донѣдѣ е оправдала вземането на изключителни мѣрки за реквизирането на апартаменти абсолютно необходими за властитѣ и държавнитъ чиновници. Но отъ реквизирането ни абсолютното необходимо и до свакуването на пѣкои търговци въ 24 часа има голѣма разлика. Тѣзи съволения компрометиратъ и рѣстижа на планета държавана и народъ сж се практикували отъ дѣла и безъ изгледи на прѣдсдновяване. Правото на собственостъ, както и да се говори, въ Клужъ бѣ начеапало чрѣвъ прѣсето прилагане и то въ много широкъ мащабъ на едно прѣписанно за реквизиране паложително иначе по силата на обзотелствата, по да се практикува много сдържанъ и то въ много извѣтрени случаи. И тѣзи съволения цѣли да траятъ още за дълго врѣме, ако нѣмаме свободата на прѣсата. За частие конгреса отъ Алба Юлия е даде позволенъ на бужоръ вѣстница да се извѣстятъ и на тѣзи съволения и по такъвъ начинъ се е разпоредилъ за тѣхнитъ прѣвратявания.

Амницията, която е дадена въ Ромъния едва ще се изпълнява отъ малцинството до 30,000 души, а остава едно грамадно болшинство до 120,000 души което нѣма да се забѣгае.

Хроника

— Пѣлнитѣ отъ Сърбия започнаха да се завръщатъ. Тѣ сж одрилавли, гладни и изгощени. Гърция само проявява още голѣмо упорство и кове новни аргументи за задържането имъ. По този случай правителството е отправило молба до конференцията.

— Националистическото движение въ Турция се засилва много. Вѣйскитъ, които англичанитъ бѣха експирани и въоръжени съ цѣлъ да се биятъ сръбци Мустафа Кемалъ сж се присъединили къмъ него. Положението се усложнява и една нова прѣдвика на събитията като че ли ще се наложи.

— Договорътъ за миръ съ България билъ ратифициранъ отъ сръбъ жървато-словенското правителство. Поне така е заявилъ пълномощникътъ му въ етолицата генералъ Дамитриевичъ.

— Русе. Днесъ пристигна отъ Силестра едно момче 19 годишно на име Тодоръ Марковъ. То разправи, че извѣстиятъ на Никола Мирчевъ е закаранъ отъ ромънскитъ власти подъ стража въ Кюстенженския затворъ, цѣлъ да бжде сждонъ отъ Туртосъ Марциала. — Имало още много друго закарани които сж се връщали по домоветъ си.

— Турската мисия е получила договора за миръ. Ней е даденъ необходимитъ срокъ за да се произнесе.

— Добруджану Герей, истинитъ социалистически борецъ и писателъ е починалъ въ Бужоръ. Цѣли 40 години той се бори прѣтивъ ромъни, олигархия.

— Гласътъ на тракийци. — Населението въ селата отъ Ортакъйскъ е имало на 9 т. м. общо събранно въ гр. Ортакъй, на което единодушно е противостирало прѣтивъ рѣшението на конференцията въ Силъ-Ремо да се даде цѣла Тракия на Гърция и да се даши българското плѣме въ егеевскитъ пѣтъ къмъ енобедно море. Протестира се и прѣтивъ незначителното волята на населението въ Тракия, което не иска по никой начинъ да остане подъ управлението на Гърция. Това не единъ пѣтъ то е манифестирано.

— Отъ идния брой ще започнемъ да публикуваме имената на покъртуванитъ помощи за добруджанското дѣло отъ Евки Джумайско и Кемаларско.